

Кругъ земль ове србскогъ свѣта граничи къ истоку са Бугарскомъ и Влашкоомъ; къ югу и западу съ моремъ Адријатскимъ; а къ сѣверу са Маѣарскомъ“.

Исторія народа србскогъ, издана отъ **Димитрія Давидовиѣа**. Београдъ, стр. 9—10, 1848 год.

1848.

„Границе земаля, у којима пребываю Србљи данасъ, есу: *къ истоку Бугарска; къ югу Македонія*, и часть мора адријатскогъ; *къ западу море адријатски; а къ сѣверу Маѣарска“.*

Стр. 14.

„Г. Добровскій мысли, да е **ѣзикъ**, којимъ су списане наше црквене књиге, **ѣзикъ** којимъ су стари Србљи говорили. Но црквене књиге наше превођене су 10. и 11. вѣка: тако если **ѣзикъ** таи и **ѣзик** оны Србали, коѣ познаемо одъ 640, године после Христа? Кроме тога превођене су од Кіріла, и Методія, а *ови су были изъ Солуна града, кои е близу Бугарске*; да се нису учили најпре бугарскоме **ѣзику**? па, да нѣ **ѣзикъ**, на кои су превођене црквене књиге, бугарскій?“

Исторія народа србскогъ, издана одъ **Димитрія Давидовиѣа**. Београдъ, 1848, стр. 5—6.

1849.

Бугарска. На Суловцу, 13 Априла. Жао намъ е, што никаква добра гласа одъ стране *Бугарске* нечуемо, већ само тугу и **ядикованѣ**, а особито на калуђере грчке. Ово е покорѣ, шта се одъ **њи** ради! Читаюћи пре у новинама, нисамъ могао **вѣровати** да се таково што одъ стране свештенства чинити може, коѣ бы свима остальма за **примѣръ** служити морало. Но садъ самъ прилику имао тврдо **увѣрити** се о многима **іоштъ** грѣимъ стварма, коѣ бы и саобшћавати **свѣту** срамно было. Само љу нешто за **примѣръ** овдѣ споменути. На ову велику неделю преварена бы у *Нишу* **дѣвойчица** една, те се потурчи. Мати **нѣна** разумѣвши случай овај, онако